

«Daily Telegraph»-ը յիշեցնում է, որ սրանից դեռ 10 տարի առաջ Ռուսաստանը, Ֆրանսիան և Անգլիան միասին հանդես եկան Բաղդադի երկաթուղու գծի Անգլիան այն ժամանակ լրակատար հաշտարարութիւն ունէր ընդհարելու Գերմանիայի հետ գծի առիթով, սակայն, Ռուսաստանի ցանկութեամբ նախընտրեց իր իրաւունքները իր իրաւունքները երկաթուղու սրտին խօսք Բաղդադի երկաթուղու վերաբերեցնելու, որով այդ հարցում խախտել է լրագրիչներին կարծիքով, ետագիտան համաձայնութիւնը:

Այս օրերս Արտաբերդում սկսվելու է սպանութիւնները մէջ մեղադրուող 44 հոգու գործի քննութիւնը: Իշխանութիւնները ձեռք են առել արտաբերդի վիճակը, ինչպես որ ունենալով այն երկրները՝ թէ կամ մտադրել մասնակցները բռնի ճանապարհով փորձել են ազգիկ երգուցի առնակալութիւնը և վրաններ վրա: Արդէն պարզվել է, որ նրանք աշխատել են կաշտակ գաղտնաբերելու և վրաններին մի քանիսին Արտաբերդից օտարիկանութիւնը արտաբերել է բոլոր կապակցով մարդկանց, նաև մեղադրանքները ազգականներին և բարեկամներին: Գործը կը տեւ մի քանի ամիս. կանչված են մի քանի հարիւր վրաններ: «Տրորու-նայի» սակով մեղադրանքները անկողն են զարգարանի բնակարանները մեղադրուողները: Զարգար է, որ վերջին բողոքի գործը ընդհատվել է Յամնայի դէպք գործով շահագրգռված են բազմաթիւ անձինք:

Պետերբուրգը «Россія»-ն հրատարակել է Պերսիզիէի իրեն հանած կազե-տական կոմիտեաների ցուցակը: «РБ»-ը հրատարակել է Վերջինի նախնադասին հրատարակել կազետական կազմակերպութիւնների կրթական գործունէութիւնը պարզելու մասին:

Քեյթիկան բանիկները վճել են շահագործիկ էկզորպարը ձեռնարկութիւններ թիֆլիսում և Տաշկէնում:

«Вирж. Вѣд.»-ն հարգում է, որ Պետերբուրգի հայերը դժմ են Օրմանանի թեկնածութիւնը Ամուսնի Հայոց Կոմիտեի կողմ պաշտօնի համար:

Փոք. լուս. միտիւրով օգնական նշանակվեց Պետերբուրգի համարաբանի պրոֆեսոր Շեկուսովը: «В.»

Պետերբուրգը «Լաւա»-ն տարիքը իշխանութիւնը խորհրդակցութեամբ Բագրի նախնադասութեանը ներկայացուցիչները առաջարկեցին տարիքը դարձնել սուս կօպիկ Առևտրի և Ֆինանսների միտիւրները համաձայնեցին: Խորհրդակցութիւնը շարունակվում է:

Բագրի եպիսկոպոս Գրիգորին նշանակվեց Օրովիկ եպիսկոպոս:

Գրոշ Զիրիկովի 25-ամեայ յօրեկանը յետաձգվում է փետրվարի 17-ին:

Խաւր ինչ... Ժամանակը տարածվում է արդող Մանչուրիայում: Ռուս իշխանութիւնները անգործ են միայնակը անգործ են: Երբ օրում Խաւրիում իշխանացան 41 հոգի: Ֆուձիայում մեռան 453 մարդ: Խաւրիում իրարանցում է:

Խաւր ինչ... Ժամանակը տարածվում է արդող Մանչուրիայում: Ռուս իշխանութիւնները անգործ են միայնակը անգործ են: Երբ օրում Խաւրիում իշխանացան 41 հոգի: Ֆուձիայում մեռան 453 մարդ: Խաւրիում իրարանցում է:

Պարսից շահի ինամակալ Նասր-ուլ-Միլի-քի Բագրից անցնելու առիթով թիֆլիսում գտնված պարսկահայաստանի հայերը օգորդեցին իրանց հիւպատոս Սարգսը Հիւսայու-նի միջոցով բարեկալութան հետագիւր հետեւելով բոմբակապետութեամբ:

«Չորս գերագնացութիւն»
«Չորս ունեցած շորսը առնասարակ զեպի պարսկահայաստանները մեջ համարակալութիւն է ապիս ինդրելու ձեզ ներկայանալ նորին պաշտօնափայլութեան նայիր-ուլ-Սայիթանին (բեկնանին) և հարողի, որ թիֆլիսում եղած պարսկահայաստանի հայերը յայտնում են սրտազին բարեկալութան և մաղթում են Աստուածանից, որ օգնէ նրան բարեկալութեան մեր սիրելի հայերին զոր-ծելը»:

Ի դիմաց պարսկահայերի՝
Խ. Արզումանեան
Խ. Շահապահեան
Գ. Աքթանյան

Այդ հետագրին ի պատասխան շորսու-արողները ստացան Բագրից հետեւալ հե-տադիր Նասր-ուլ-Միլիքից (նաև Նասր-ուլ-Սայիթան կամ ինամակալ):

«Այս գործը շորսուլ կամ ձեպանից ձեռ բարեկալութիւններին համար ընդհանուր հիւպատոսի միջոցով երջանիկ կամ հաստատուելու ձեռ անձուկը կարգը հայերին իրեն, որի վերաձեռութեան կախված է իր բոլոր գաւակների միահամուռ աշխատութիւնը»:

Նասր-ուլ-Միլիք
ԿԱԹՈՂՈՍՈՒՆ ԶՐԱԺԱՐԱԿԱՆՆԵՐ ԻՒՊԻՎ:

Հետզհետ պարզվում են Իզմիրեան կաթողիկոսի հրատարակած անարժանութիւնները: Երբ «Մշակ» մէջ ապարդից առաջին անգամ տեղեկութիւն այդ հրատարականի մասին, երան-տարողները, թէ չը պէտք է շորս օրակալութեան տալ այդ տեղեկութիւնը: Սակայն դեռ գեղեցիկները 21-ին այդ հրատարականի բնագիրը սուղա-վում է Կ. Պարսի «Ժամանակ» թիֆլիսի մէջ և հրատարակող Պարսեան վարդապետն է իր մեղադրանքները մէջ:

Տեսնե՛ք ինչպէս է պատմում Պարսեան վարդապետը այդ դէպքը:

«Վերջապէս հասան օժտն օրերը և անս օժտն 5 օր ստալ կանչելով առժամայ դիւանապետ Բարէկ Կ. Արաւելեանը՝ գրուած հետագրի մը կրկնապ հրատարակող որ առ-սերէնի թարգմանէ և իրեն թերէ ստորագրելու համար:

«Աստուած իմ, ինչ թուղթ, իր հրատարականը կուտար հարգապատան աթոռէն Ռուսիոյ Յարին ուղղել առ հետագրով:

Ամենապարզում Կարսը միջուկայ Բ. եւ այլն:

Շրջապատում արտաքին եւ միջա-անդ ներքին ճանը դժուարութիւններ, անկօրնի կը գտնուի իմ պաշտօնակա-րութիւնս ներկայ շեղով եւ անտանկի կացութեան մէջ: Կնտակալս կը խորքով ամենապարզում շորսարարանը Հայրապետական Մայր Աթոռէն, քանի դեռ օժտած չեմ և կարգիլ՝ որ անկապակ չոր ընտրութեան շորսու տար:

«Այստի հարեա՞ծի մը պէս եկա պիտուս երբ այս հրատարական հետագրի ընթեր-ցայ: Շատ չը գործացայ, զի սրտաբարան-կան հետեւանը եւ իր կրած գաւա յուսա-խառ ութեանց և անխորհրդ անարգանքներուն ու ստուագանքներուն»:

Ապա Պարսեան վ. պատմում է, որ շորս-հիւ իր և մի քանի միտարանի յորդակեց հրատարական հետադիրը և ընդունեց օժտումը:

Ինչպէս երևում է, սա առաջին հրատարականն է և Պարսեան վ. տեղեկութիւն չու-նի յետագրին հրատարականների մասին: Մեր ունեցած տեղեկութիւնները, որ հա-

ղորդեցին մեզ էջմիածնում, ցոյց են տալիս՝ որ հանդուգեալ Հայրապետ օժտումից յետոյ և երկու անգամ օրով է հրատարական ստալ, բայց առաջին անգամ դիւանապետ Յուսիկ վարդապետ, երկրորդ անգամ դիւա-նապետ Բագրատ վարդապետ աղաչել են յետ կանգնել իր գիտատարութիւնից և նա ստամայն կերպով յետ է կացել: Վերջին հրատարականների պիտուր պատճառն ե-ղի է այն լրիւրը, անարգ հարածանքը, որ դաշնակցականները թէ իրանց օրգանների («Ազատամարտ», «Հայրենի» և այլն) և թէ թուրքիկները միջոցով սեպեցին Իզմիր-լեանի դէմ նրա համար, որ նա կօտարի-ղեց և արգելեց միտիւրները կարգումը կեղեցիկներում և Տաճատ արկով վարդա-պետին կարգադրած արեց: Իրանց զարգիլի հայրանքները դաշնակցականները հասցրել էին այնտեղ, որ մեղադրում էին Կաթողիկո-սին կաշտակութեան, սխմանակութեան մէջ և այդ հանգանակն առիթ էր ստել հանդուգեալ Կաթողիկոսին բացառանքի: «Մատար» անուն մը ունէի, սն ալ կաշտա-տան ապտտել»:

ՆՈՐԱՆՈՐ ՅԱՏՏՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԱՄԵՆԱՅԷ ԼԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂՈՍՈՒՆ ԻՍՄԱԿԱՆԻ ՄԱՆՎԱԿԱՆ ԱՌԻՊՈՎ:

Կ. Պարսի «Ժամանակ» թիֆլիսի մէջ սուղա-ված են «Նոր» լրիւր եւ ըստմաստար-տալ յայտնութիւնները վերագրող Գրի-գորի վ. Պարսեանի մեղադրանքները հան-գուցեալ Հայրապետի էջմիածնի կեանքի նկատմամբ: Այդ մեղադրանքները, ի՞նչ է միայն ճիշդ են նրանք, սատիկ մեծ ստուեր են ձգուած էջմիածնի արդող միտարան-ութեան վրա, սկսեալ տեղապէս սրտապից և Կաթողիկոսի մօտ խորհրդակցանքից մինչև յետին միտարանը: Ի՞նչ հաւատանք Պարսեան վարդապետին, հէջ առաջին օր-րից որ Կաթողիկոսը սուղը դրեց էջմիա-ծին, այն է 1909 թ. յունիսի 28-ին, ոչ միայն չեմ ընդունուիլ իրեն չը գտաւ միա-րանութեան կողմից, այլ և ամեն տեսակ խոչընդոտներ կուտակեցին նրա առաջ, այնպէս որ Կարապետ եպիսկոպոսի վար-մունքը եկա միայն մի կաթիլ ևս սեղան-ներու ընդհանուր գաղտնութեան բաժակի մէջ:

Այս Պարսեան վ. մեղադրանքները:

1) Երբ յունիսի 28-ին, 1909 թ., հան-դուգեալ Հայրապետը, սատիկ յոգնած կը-կար ճանապարհորդութիւնից, հասաւ էջ-միածնի, նա չը գտաւ միտարանում նոյն իսկ մի հանգիստ անկողին՝ իր յոգնութիւ-նից հանգստանալու համար: Եւ երբ Պար-սեան յանգիստանց այդ առիթով նրանց, որոնց պարտականութիւնն էր նոյնպէս ստա-ցաւ այսպիսի պատասխան. «Երբում էինք, որ Հայրապետը Պետերբուրգից կը վերա-դառնալ Պոլիս»:

2) Երբ երկու շաբաթ յետոյ հանդուգեալ Հայրապետը գնաց Բիւրական ամառանոցը չը կարողանալով դիմանալ էջմիածնի տօ-թիւնը, և աղաչեց հիւանդագաւ, էջմիածնում այդ ժամանակ գտնուող 40-ից աւելի արեւ-պիսկոպոս, եպիսկոպոս և վարդապետ միա-րաններից կամ սինդիկ անգամներից ոչ որ չեկա Կաթողիկոսի այցելութեան Կաթո-ղիկոսին միայնակ թողնել իրեն Բիւրա-կանում: Տեսնելով որ Կաթողիկոսը ճանը հիւանդ է և ոչ որ վանքից չէ գալիս, նա, Պարսեան վարդապետը, մի ստուկան պի-տուրի ձեռքով համակ գրեց տեղապահին և յայտնեց եպիսկոպոսից, բայց այս անգամ ևս միայն վանքի բժիշկը եկաւ և ուրիշ ոչ որ: Այնուհետև անցան օրեր և շաբաթներ և դարձեալ ոչ որ վանքից չեկա նորցնե-լու, թէ ինչպէս է Հայրապետի առողջու-թիւնը:

Էջմիածնի միտարանութեան այդ ստան անտարբերութիւնը այնքան խոր պղծել էր թշուալ Հայրապետի վրա, որ մի օր սակ է Պարսեան վարդապետին այս խօսքերը:

«Չաւակ, ստուից հետ գուռն չի պիտի կրնամ ելիլ, ստուց մէջ ոչ եպիսկոպոս կայ, ոչ վարդապետ՝ ամենքն ալ մէկ-մէկ կաթողիկոսներ են»: Եւ երբ Պարսեան վ. խորհուրդ է ապիս Իզմիրեանին խառու-թեամբ մաքրագործումի սկսել, նա պա-տասխանում է.

«Ասոց հետ ինչպէս գուռն կրնամ, ստուց մարդը կը լրացնեն: Սրտով Իզմիրեան հակացրել է Պարսեան վարդապետին և յետոյ յայտնել է նաև, որ «Մակար կաթո-ղիկոսին համար կառակածներ և զրոյց կայ կեղ թէ խորհրդան էր ձեռն է»:

3) Ոչ միայն էջմիածնի բոլոր միտարան-ները անխորհրդ, այլ և ճեմարանի աշակերտ-ները վնասուած էին Կաթողիկոսին. մի օր նրանք գնացել էին վեհարան, ինքնազուկ մտել Կաթողիկոսի սենեակը և «անպակա-րութեան պատճառ» դրել էին Հայրապետին, որ նա, Կաթողիկոսը հպատակի իրանց կամի ստալ և կուտարէ իրանց խորհրդանքը»:

«Միչև հիմա եպիսկոպոսները ու վարդա-պետները երեսիս կը պոսային, այժմ ձե-մարանի աշակերտներն ալ սկսան պոսալ»:

(Թիւրքիստանութեան տեղից, չը ստուր հա-մար պէտք է ասե՛ք, որ այդ դէպքը վերա-բերում է այն ժամանակին, երբ Մեքոպ և Խորէն եպիսկոպոսները շնորհով ձեռնար-նի ղեկավար ստանալ են Ռուստունեան անունով պարոնը):

4) Վերջապէս, կարծես այս բոլոր յու-զուսակից միջադէպերը բաւական չէին, անս Պարսից և Երուսաղէմից սուղարկած թուրքիկները էին գալիս Հայրապետին և միտարանութեան, բայց ինչ թուրքիկներ... «Եւ ոչ իսկ Զուլ այնքան վրան բաց և լրիւր ամբաստանութիւններ պիտի ուղեր ընել որե՛ն անձի մասին... Թէ և Պարսեան վարդ. աշխատում էր, որ Կաթողիկոսի ձեռքը չընկնէ այդ թուրքիկները, բայց մի քանիք ընկել էին նրա ձեռքը և մահու չափ վնասուցրել նրան»:

Ի՞նչպիսիք Պարսեան վարդապետ, գուցէ խոհմութեամբ, չէ յայտնում ու-ղեւ ոչ իսկ թուրքիկների հեղինակները:

5) Հարկ է Կաթողիկոսի խորհրդան օժտումը, «անս ծայր սուրի ժամ առաջ եպիսկոպոս ձեռնարկուելու համար աղաչելով վարդա-պետներու խորհրդը Պարսեալ բուռն էր, զի իրաքանիւր կուտակեցութիւն իր խու-թէն կըրէր ձեռնարկել տալ եպիսկոպոս, որպէսզի իր աղաչեցութիւնը գործնալ Մայր Աթոռէն ներս ու դուրս»:

Անս որոնք են ընդհանուր առմամբ Պար-սեան վարդապետի մեղադրանքները, որոնք ստակիլ արտու են ձգուած էջմիածնի միտար-անութեան և նոյնիսկ հանդուգեալ Կաթողի-կոսի մօտիկ խորհրդակցանքի վրա: Այդ միտարանութեան, այդ խորհրդակցանքի և

4) էջմիածնի միտարանութիւնը, — դարձեալ և միշտ բոս Պարսեան վարդապետի — բա-ժանված էր երկու կուտակեցութիւնների. ո-րոնք խուլ պայքար էին մղում միմեանց դէմ, բայց երկուսն էլ հուսադարպէս վը-տացնում էին Իզմիրեանին, դառնացնում նրա կեանքը կամ «Երկու սարի մէջ ստած նորքնորը» և Հայրապետը Իզմիրեան կը ստնէին ու կը տանէին, մինչև որ գլուխը կըրան: Առաջին կուտակեցութիւնը բաղկա-ցած էր Գերգրեան ճեմարանի շրջանաւորու վարդապետներից, որոնք աշխատել էին (ը-մանակին Կաթողիկոսութեան համար (սկ-իւր) Կարապետ (այժմ եպիսկոպոս), Գու-րբեկի, Յուսիկի, Երուսղէմ, Բնիկի վարդա-պետների վրա): Երկրորդ կուտակեցութիւնը բաղկացած էր զբոսցի կամ ոչ ճեմարանա-կան վարդապետներից, որոնք թէ և Իզմիր-լեանի ընտրութիւնը աղոցեցելու աշխատել էին, բայց ոչ թէ նրան անկեղծօրէն հա-մակած ըլլալու, այլ ապապո պաշտու-ններու և ստոյնանքներու ակնկալութեամբ» (սկիւրիլ Մեքոպ, Խորէն (այժմ եպիսկո-պոսներ) և Բարգէն վարդապետի վրա):

5) Մի օր, երբ դարձեալ այդ միտարան-ները վրդովել էին Իզմիրեանին, նա սասց Պարսեան վարդապետին.

«Չաւակ, ստուց հետ գուռն չի պիտի կրնամ ելիլ, ստուց մէջ ոչ եպիսկոպոս կայ, ոչ վարդապետ՝ ամենքն ալ մէկ-մէկ կաթողիկոսներ են»: Եւ երբ Պարսեան վ. խորհուրդ է ապիս Իզմիրեանին խառու-թեամբ մաքրագործումի սկսել, նա պա-տասխանում է.

«Ասոց հետ ինչպէս գուռն կրնամ, ստուց մարդը կը լրացնեն: Սրտով Իզմիրեան հակացրել է Պարսեան վարդապետին և յետոյ յայտնել է նաև, որ «Մակար կաթո-ղիկոսին համար կառակածներ և զրոյց կայ կեղ թէ խորհրդան էր ձեռն է»:

6) Ոչ միայն էջմիածնի բոլոր միտարան-ները անխորհր, այլ և ճեմարանի աշակերտ-ները վնասուած էին Կաթողիկոսին. մի օր նրանք գնացել էին վեհարան, ինքնազուկ մտել Կաթողիկոսի սենեակը և «անպակա-րութեան պատճառ» դրել էին Հայրապետին, որ նա, Կաթողիկոսը հպատակի իրանց կամի ստալ և կուտարէ իրանց խորհրդանքը»:

«Միչև հիմա եպիսկոպոսները ու վարդա-պետները երեսիս կը պոսային, այժմ ձե-մարանի աշակերտներն ալ սկսան պոսալ»:

(Թիւրքիստանութեան տեղից, չը ստուր հա-մար պէտք է ասե՛ք, որ այդ դէպքը վերա-բերում է այն ժամանակին, երբ Մեքոպ և Խորէն եպիսկոպոսները շնորհով ձեռնար-նի ղեկավար ստանալ են Ռուստունեան անունով պարոնը):

7) Վերջապէս, կարծես այս բոլոր յու-զուսակից միջադէպերը բաւական չէին, անս Պարսից և Երուսաղէմից սուղարկած թուրքիկները էին գալիս Հայրապետին և միտարանութեան, բայց ինչ թուրքիկներ... «Եւ ոչ իսկ Զուլ այնքան վրան բաց և լրիւր ամբաստանութիւններ պիտի ուղեր ընել որե՛ն անձի մասին... Թէ և Պարսեան վարդ. աշխատում էր, որ Կաթողիկոսի ձեռքը չընկնէ այդ թուրքիկները, բայց մի քանիք ընկել էին նրա ձեռքը և մահու չափ վնասուցրել նրան»:

Ի՞նչպիսիք Պարսեան վարդապետ, գուցէ խոհմութեամբ, չէ յայտնում ու-ղեւ ոչ իսկ թուրքիկների հեղինակները:

8) Հարկ է Կաթողիկոսի խորհրդան օժտումը, «անս ծայր սուրի ժամ առաջ եպիսկոպոս ձեռնարկուելու համար աղաչելով վարդա-պետներու խորհրդը Պարսեալ բուռն էր, զի իրաքանիւր կուտակեցութիւն իր խու-թէն կըրէր ձեռնարկել տալ եպիսկոպոս, որպէսզի իր աղաչեցութիւնը գործնալ Մայր Աթոռէն ներս ու դուրս»:

Անս որոնք են ընդհանուր առմամբ Պար-սեան վարդապետի մեղադրանքները, որոնք ստակիլ արտու են ձգուած էջմիածնի միտար-անութեան և նոյնիսկ հանդուգեալ Կաթողի-կոսի մօտիկ խորհրդակցանքի վրա: Այդ միտարանութեան, այդ խորհրդակցանքի և

4) էջմիածնի միտարանութիւնը, — դարձեալ և միշտ բոս Պարսեան վարդապետի — բա-ժանված էր երկու կուտակեցութիւնների. ո-րոնք խուլ պայքար էին մղում միմեանց դէմ, բայց երկուսն էլ հուսադարպէս վը-տացնում էին Իզմիրեանին, դառնացնում նրա կեանքը կամ «Երկու սարի մէջ ստած նորքնորը» և Հայրապետը Իզմիրեան կը ստնէին ու կը տանէին, մինչև որ գլուխը կըրան: Առաջին կուտակեցութիւնը բաղկա-ցած էր Գերգրեան ճեմարանի շրջանաւորու վարդապետներից, որոնք աշխատել էին (ը-մանակին Կաթողիկոսութեան համար (սկ-իւր) Կարապետ (այժմ եպիսկոպոս), Գու-րբեկի, Յուսիկի, Երուսղէմ, Բնիկի վարդա-պետների վրա): Երկրորդ կուտակեցութիւնը բաղկացած էր զբոսցի կամ ոչ ճեմարանա-կան վարդապետներից, որոնք թէ և Իզմիր-լեանի ընտրութիւնը աղոցեցելու աշխատել էին, բայց ոչ թէ նրան անկեղծօրէն հա-մակած ըլլալու, այլ ապապո պաշտու-ններու և ստոյնանքներու ակնկալութեամբ» (սկիւրիլ Մեքոպ, Խորէն (այժմ եպիսկո-պոսներ) և Բարգէն վարդապետի վրա):

5) Մի օր, երբ դարձեալ այդ միտարան-ները վրդովել էին Իզմիրեանին, նա սասց Պարսեան վարդապետին.

«Չաւակ, ստուց հետ գուռն չի պիտի կրնամ ելիլ, ստուց մէջ ոչ եպիսկոպոս կայ, ոչ վարդապետ՝ ամենքն ալ մէկ-մէկ կաթողիկոսներ են»: Եւ երբ Պարսեան վ. խորհուրդ է ապիս Իզմիրեանին խառու-թեամբ մաքրագործումի սկսել, նա պա-տասխանում է.

«Ասոց հետ ինչպէս գուռն կրնամ, ստուց մարդը կը լրացնեն: Սրտով Իզմիրեան հակացրել է Պարս

